

॥ ५५ ॥ अमानवस्येतिच्छेदः अमानवोऽर्चिरादिमार्गेणगतस्यब्रह्मलोकप्रापकः पुरुषः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ त्वद्दीधितयत्त्वत्किरणाः सैरावताः मेघस्योपरियोमेघः स एरावतस्तत्सहिताः आभूतं यावच्चतुर्विधभूतया
मंतस्यसंप्लवः जलेनाभिष्ठावनं ॥ ५८ ॥ द्वादशधा अरुणो माघमासेतुसूर्यो वैफाल्गुनेतथेत्यादिस्मृत्युक्ता रूपादिरूपेण ॥ ५९ ॥ ६० ॥ हंति गच्छति विश्वं संहरतीति वाहंसः दृषाकपिः हरो हरिर्वा ॥ ६१ ॥ ग

यदहर्ब्रह्मणः प्रोक्तं सहस्रयुगसंमितं ॥ तस्य त्वमादिरंतश्च कालज्ञैः परिकीर्तितः ॥ ५५ ॥ मनूनां मनुपुत्राणां जगतोऽमानवस्य च ॥ मन्वंतराणां सर्वेषामीश्वराणां
त्वमीश्वरः ॥ ५६ ॥ संहारकाले संप्राप्ते तव क्रोधविनिःसृतः ॥ संवर्त्तकान्निस्त्रैलोक्यं भस्मीकृत्यावतिष्ठते ॥ ५७ ॥ त्वद्दीधितिसमुत्पन्नानानावर्णमहाघनाः ॥ सै
रावताः साशनयः कुर्वन्त्याभूतसंप्लवं ॥ ५८ ॥ कृत्वा द्वादशधात्मानं द्वादशादित्यतांगतः ॥ संहृत्यैकार्णवं सर्वं त्वं शोषयसि रश्मिभिः ॥ ५९ ॥ त्वामिन्द्रमाहुस्त्वं रुद्र
च ॥ ६० ॥ सहस्ररश्मिरादित्यस्तपनस्त्वं गवां पतिः ॥ मार्त्तं ढोको रविः सूर्यः शरण्यो दिनकृत् तथा ॥ ६१ ॥ दिवाकरः सप्तसप्तिर्धामकेशी विरोचनः ॥ आशुगामी त
धयस्तथा ॥ येतवानन्यमनसः कुर्वन्त्यर्चनवंदनं ॥ ६२ ॥ सर्वरोगैर्विरहिताः सर्वपापविवर्जिताः ॥ त्वद्भावभक्ताः सुखिनो भवन्ति चिरजीविनः ॥ ६३ ॥ त्वं ममाप
न्नकामस्य सर्वातिथ्यं चिकीर्षतः ॥ अन्नमन्नपते दातुमभितः श्रद्धयार्हसि ॥ ६४ ॥ ये च तेऽनुचराः सर्वपादोपांतं समाश्रिताः ॥ माठरारुणदंडाद्यास्तांस्तान्वदेऽश
रोलोकभावनः ॥ ततो दिवाकरः प्रीतो दर्शयामास पांडवं ॥ दीप्यमानः स्ववपुषा ज्वलन्निबहुताशनः ॥ ६५ ॥ वैशंपायन उवाच एवंस्तु तोमहाराज भास्क
सर्वमवाप्स्यसि ॥ अहमन्नं प्रदास्यामि सप्तपंचचते समाः ॥ ७१ ॥

पांठे दिग्व्यवहारनिर्वाहकः आशायाः प्रसिद्धाया इष्टार्थसमर्पणेन पूरको वा ॥ ६३ ॥ अनिर्विण्णः पूजने आसक्तः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ त्वद्भावभक्ताः सूर्य एव सर्वत्रास्तीति भावो भावनातत्र भक्ता आदृताः ॥ ६६ ॥
श्रद्धया आतिथ्यं चिकीर्षत इति संबंधः ॥ ६७ ॥ अशनिक्षुभान् विषुदशान्यादिप्रवर्त्तकान् ॥ ६८ ॥ क्षुभामैत्र्यौ निग्रहानुपहृकन्यौ देवते भूतमातरः गौरीपद्मादयः ब्राह्मीमाहेश्वर्यादयश्च ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥